

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3600/2025
24.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Жељка Шкорића, председника већа, Татјане Миљуш, Јасмине Стаменковић, Татјане Ђурица и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужила АА, ББ и ВВ, све из ..., чији је пуномоћник Славољуб Гајић, адвокат из ..., против туженог Дома здравља „Стари град“, Београд, чији је пуномоћник Мира Аћимовић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2917/24 од 17.07.2024. године, у седници већа одржаној дана 24.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2917/24 од 17.07.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2917/24 од 17.07.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужила за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2917/24 од 17.07.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 5242/21 од 20.03.2023. године у ставовима првом, трећем, четвртном и петом изреке, којима су усвојени тужбени захтеви тужила и обавезан тужени да тужилама по основу јубиларне награде исплати: тужили АА износ од 181.698,00 динара, са законском затезном каматом од 14.06.2021. године до коначне исплате, тужили ББ износ од 287.842,50 динара, са законском затезном каматом на износ од 106.144,50 динара од 12.08.2016. године до коначне исплате и на износ од 181.698,00 динара од 12.08.2021. године до исплате, тужили ВВ износ од 144.334,00 динара, са законском затезном каматом од 01.04.2019. године до коначне исплате, па је обавезан тужени да тужилама накнади трошкове парничног поступка, као у изреци. Ставовима другим и трећим изреке, одбијени су као неосновани захтев тужила и захтев туженог за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужиле су поднеле одговор на ревизију, а трошкове састава тог одговора су тражиле.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011 ... 18/20, 10/23 – други закон) – у даљем тексту: ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији туженог као посебној у смислу одредбе члана 404. ЗПП, Врховни суд је становишта да у овој врсти спора није потребно уједначавање судске праксе, нити ново тумачење права. Правноснажном пресудом одлучено је о захтевима тужилца за накнаду штете у висини јубиларне награде коју би оне по редовном току ствари оствариле да није донето незаконито решење о престанку њиховог радног односа. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени законски услови које прописује члан 404. став 1. ЗПП. Правилно је становиште нижестепених судова да је последица поништаја незаконите одлуке о престанку радног односа запосленог реституција права запослених, те да је тужени дужан да накнади тужилама штету у висини јубиларних награда које би тужиле оствариле по Колективном уговору за здравствене установе чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе за 30 и 35 година радног стажа код туженог, да није било незаконите радње туженог. Пресуде Врховног суда на које је указано ревизијом донете су поводом другачије чињеничноправне ситуације.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујућу дозвољеност ревизије у смислу члана 410 став 2. тачка 5) ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија туженог није дозвољена.

У парницама у којима је предмет новчано потраживање из радног односа за дозвољеност ревизије меродаван је општи режим ЗПП.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужиле су, као прости (обични) супарничари у смислу одредбе члана 205. став 1. тачка 2) ЗПП, поднеле 28.06.2021. године, а вредност предмета спора највишег дела је 287.842,50 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора највишег дела

очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд оценио да је ревизија туженог недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, одлука у ставу другом изреке донета је на основу члана 413. ЗПП.

Како трошкови састава одговора на ревизију не представљају трошкове који су били потребни ради вођења парнице, на основу члана 165. став 1. у вези члана 154. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Жељко Шкорић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**